

Thesis Title	Cellular Characterization of Ferric-Desferoxamine Complex and Its Biodistribution in Wistar Rats by MR-Imaging		
Author	Mr. Anan Udom-uttaracheva		
Degree	Master of Science (Medical Radiation Sciences)		
Thesis Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Suchart Kothan		Chairperson
	Dr.Nathupakorn Dechsupa		Member
	Dr.Chatchanok Loetchutinat		Member

Abstract

The investigation of new probes which target specific metabolic events on a molecular level is an emerging field of research. Therefore, this thesis was proposed to synthesize and characterize a paramagnetic ferric-desferoxamine mesylate complex and verify its use as a T1 contrast agent and to be used as a probe to conjugate with specific biochemical and pharmacological molecules to construct specifically targeted contrast agents in the near future. Ferric ion undergrown complexation with DFO yielded a 1:1 stoichiometry reddish orange stable complex. DFO alone is moderately toxic against small cell lung carcinoma (GLC4) compared with pirarubicin ($IC_{50} = 10 \pm 3$ nM). Ferric-DFO exhibited cytotoxicity against the same cell line ($IC_{50} = 120$ nM) 4 times lesser than DFO alone. Ferrioxamine efficiently enhanced both the T1 and T2 image contrast of phantoms by increasing in the protons of water molecules relaxing the so-called “relaxivity” of the complex that was equal to 1.05 ± 0.4 nM⁻¹s⁻¹. The results showed that by using ferrioxamine as the MR contrast agent, it can increase the sensitivity of T1 proton imaging by micromolar range of concentration. The *in vivo* results also indicated that in the presence of paramagnetic ferric-DFO complex, modification of image contrast was contributed by the mobility of water molecules. The results also showed that after subtracting the T1-signal intensity by the T1-signal intensity of the corresponding ROI before administration of the complex, it can be used to calculate the accumulation of Ferric-DFO in the considered tissue.

It was proposed that ferric-DFO complex might be a suitable probe to be conjugated with specific targeted contrast agents for specific purposes of molecular imaging such as for the early stage of cancer detection, drug response during cancer treatments and stem cell labeling.

Keywords ; Ferric-desferoxamine complexation, Characterization, MR Contrast agent, T1, T2- relaxation, Relaxivity, Cytotoxicity, Biodistribution.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การหาลักษณะเฉพาะระดับเซลล์ของสารประกอบ เชิงซ้อนเฟอร์ริก-เดสเฟอโรซามีนและการแพร่กระจายใน หนูขาววิสตาร์ โดยการสร้างภาพแมกเนติกเรโซแนนซ์		
ผู้เขียน	นายอนันต์ อุดมอัครชีวะ		
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรรังสีการแพทย์)		
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศศ. ดร.สุชาติ โกทนต์	โกทนต์	ประธานกรรมการ กรรมการ
	ดร.ณัฐปกรณ์ ดร.ชัชชนก	เดชสุภา เลิศชุตินาท	กรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยโมเลกุลที่มีความจำเพาะที่แสดงถึงกระบวนการเมตาบอลิซึมในระดับโมเลกุล
ได้รับความสนใจศึกษาอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน ในการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์นี้ จึงได้ทำการ
สังเคราะห์และศึกษาคุณลักษณะจำเพาะทางพาราแมกเนติกของสารประกอบเชิงซ้อนเฟอร์ริก-เด
สเฟอโรซามีนและตรวจสอบ การนำมาใช้เป็นสารเปรียบต่างในเทคนิค T1 และ การนำมาใช้เป็น
โพรบที่ติดเข้ากับสารที่มีฤทธิ์เชิงเภสัชวิทยา ที่มีความจำเพาะเพื่อสร้างเป็นสารเปรียบต่างเพื่อการ
สร้างภาพจำเพาะในอนาคตอันใกล้ต่อไป เฟอร์ริก อีออนสามารถทำปฏิกิริยาเกิดสารประกอบ
เชิงซ้อนกับเดสเฟอโรซามีนในอัตราส่วน 1:1 โดยสารประกอบนี้มีความเสถียรและมีสีส้มแดง สาร
เดสเฟอโรซามีน มีความเป็นพิษปานกลางกับเซลล์มะเร็งปอดชนิดเซลล์เล็ก (GLC4) เมื่อ
เปรียบเทียบกับยาพิรารูบิซิน ($IC_{50}=10\pm 3$ nM) สารประกอบเฟอร์ริก-เดสเฟอโรซามีน มีความเป็น
พิษต่อเซลล์ชนิดเดียวกัน ($120 \mu M$) ซึ่งน้อยกว่า ความเป็นพิษของเฟอร์ริก-เดสเฟอโรซามีน อย่าง
เดียวถึง 4 เท่า สารประกอบเฟอร์ริก-เดสเฟอโรซามีน ทำให้เพิ่มความเปรียบต่างของสัญญาณทั้ง
เทคนิค T1 และ T2 ในแฟนทอม และมีค่ารีแลกซีวิตี (Relaxivity) เท่ากับ 1.05 ± 0.4 nM⁻¹s⁻¹
จากผลการศึกษาแสดงว่าการใช้สารประกอบเฟอร์ริก-เดสเฟอโรซามีนเป็นสารเปรียบต่างทาง MRI
สามารถเพิ่มความไวต่อการสร้างภาพโปรตอนในเทคนิค T1 ในระดับไมโครโมลาร์ ผลของ
การศึกษาในระดับสัตว์ทดลองพบสารประกอบเฟอร์ริก-เดสเฟอโรซามีนเป็นสารพาราแมเนติก

สามารถทำให้เกิดความแตกต่างของภาพสัมพันธ์กับการเคลื่อนที่ของโมเลกุลน้ำ และผลต่างระหว่างความเข้มของสัญญาณ T1 นี้กับความเข้มของสัญญาณ T1 ภายใน ROI ที่ตำแหน่งเดียวกันของภาพก่อนให้สารประกอบสามารถใช้คำนวณความเข้มข้นของเฟอริก-เดสเฟอโรซามีนในเนื้อเยื่อที่ศึกษาได้

สารประกอบเฟอริก-เดสเฟอโรซามีน จึงมีความเหมาะสมที่อาจจะนำมาต่อเข้ากับสารที่มีความจำเพาะต่อเป้าหมาย เพื่อนำไปใช้เป็นสารเปรียบต่างในการสร้างภาพระดับโมเลกุลที่มีความจำเพาะ เช่น การตรวจหามะเร็งในระยะเริ่มต้น การตอบสนองของมะเร็งต่อการรักษา และการติดตามกับสเต็มเซลล์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved